

in libris ejusdem Camera per ipsos Notarios omnino registrantur, ut de illorum tenore per libros eisdem perpetuo doceri possit, quorum registrationi fides adhiberi debeat, sine alia originalium, cum per Clericum sint videnda, & conferenda cum originalibus.

§.18. Item sicut scriptum est, qui non laborat non manducat, & in Camera Apostolica continui, & intollerabiles labores existunt, ne qui incommodum non sentiunt, commoditates capiant, & lucra; constituerunt, quod Clericus Camera in Curia presens, & legitimo impedimento non impeditus, ad Cameram per unum mensem non accedens, careat participatione jocalium, & utilitate mensariatus; si vero extra Curiam degerit absque Collegiarum licentia, sive habuerit aliquid publicum officium, sive commissionem, cum salario, & lucro, de proventibus Clericatus non participet, & idem observetur quoad Notarios ejusdem Camera.

§.19. Circa vero admissiones Clericorum, & Notariorum, tam in solutione admissionis, & jocalium, quam in perceptione fructuum, & emolumentorum servetur id, quod observatum fuit.

§.20. Et quia omnes leges, & Prophetas in sola radice caritatis pendere, & solidari Veritas affirmat, constituerunt prefati Clerici, ut in quibuscumque occasionibus alicujus Collegæ eorum, sive alterius personæ Cameralis, Collegium ipsum Clericorum debeat patrocinium, & defensionem causâ ejusdem assumere, & omni via, & modo illam tutari, & defendere.

§.21. Atque etiam in infirmitate, Clericos, & alias personas Camerales visitare, & si opus fuerit, suis necessitatibus subvenire.

§.22. In morte etiam providere, ut sumptibus defuncti, si facultates reliquerit, sin autem communi omnium Cameralium impensa, funus decenter efferatur, & ipsi Camerale omnes, illud collegialiter committentur; in octava depositionis in loco sepulturæ curent exequias ipsi ibidem assistentibus, & ipsorum impensa celebrari, ut in eo pietatis opere Deo optimo placeatur, & cuicumque ipsorum, qui in hoc operam præstiterit, ut in ejus morte idipsum a superstitibus rependatur.

§.23. Quæ omnia, & singula suprascripta, & ordinata in præsentium constitutionum volumine, RR. DD. Cam. Apost. Clerici unanimiter statuerunt, & constituerunt, ac per quascumque Camerale personas, & alios ad quos spectat integrè, servari mandaverunt.

§.24. Et ut de prædictis jugis memoria omnibus, quorum interest, maneat, instituerunt omnes, & singulas constitutiones prædictas, singulis annis in prima audientia mensis Octobris, per unum ex Notariis ipsius Camera, ad mandatum D. Decani in tribunali publicæ audientiæ ipsorum Dominorum Clericorum, alta & intelligibili voce perlegi, ut quilibet eorum

ad justitiam ministrandam ferventior reddatur, ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, qui pro justitiæ administratione magna præmia redditurus est. Amen.

XXVIII.

Quod audientes Missam in Ecclesiis Fratrum Mendicantium in Dominicis, & Fests diebus, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ de Missa audienda.

LEO PAPA X.

Universi, & singulis presentes literas inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Intelleximus quosdam in dubium revocare, & perinde timoratis conscientis scrupulum iniicere, si Christiani fideles, qui Dominicis, & Fests diebus extra Ecclesias suas Parochiales, Missas audiunt in Ecclesiis Fratrum Ord. Mendicantium, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciunt.

§.1. Nos enim ambiguitatem hujusmodi penitus tollere volentes, ut cum sinceriori conscientia fideles quique Deo creatori suo serviant, auctoritate Apost. tenore præsentium notum facimus, omnes Christiani fideles utriusque sexus, (qui non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesiis Fratrum Ordinum Mendicantium, Dominicis, & Fests diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec in aliquam labem mortalis peccati poenamve incurrere.

§.2. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§.3. Et quia difficile foret &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decimatertia Novembris millesimo quingentesimo decimo septimo Pont. nostri Anno V.

XXIX.

Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Observantia, in processibus, & actibus publicis, Fratibus Conventualibus præcedant, digniorique loco crucem deferunt.

LEO PAPA X.

Universi, & singulis presentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Licet alias postquam statueramus, & ordinaveramus, quod de cetero perpetuis temporibus fratres B. Francisci, puritate ejus regulæ, & sub regulari observantia viventes, ac Reformati, Ministri, Fratres vero dicti Ordinis Conventuales nuncupati, Magistrum generales habere deberent, ne inter Reformatos, & Conventuales fratres hujusmodi super præcedentia dissensio, & contentio oriri posset,

Causa hujus Constituit.

Declaratio de qua in rubric.

Contrariis derogatio. Transumptio- rum fides. D. P. An. 5. 23. Novemb.

Fratres de Observantia digniorem locum habent, quam Conventuales in processibus & aliis actibus publicis, ex Bulla hujus Pontificis sub die 12. Junii hujus anni, vo-

Clericus absentibus, vel ad Cameram per mensem non accedentibus.

Clericorum & Notariorum admissione.

Causarum Clericorum defensione.

Infirmitatumque visitatione.

Mortientium quoque funeralibus.

Prædictorum omnium observantia.

Et singulis annis in prima Camera publicè lectione.

voluerimus, & statuerimus, quod in processibus, & aliis actibus publicis, fratres Conventuales, fratibus regularis Observantia Ministri habentibus, locum digniorem relinquere venerentur.

§.1. Quodque fratres ipsi Conventuales, semper eorum Crucem, & vexillum per eos deferri solitum, deferre libere, & licite valerent.

§.2. Quia tamen ut ex nonnullorum relatione accepimus, fratres ipsi Conventuales præstant Crucem ipsorum Conventualium deferre in loco digniori.

§.3. Nos autem, qui præmissa omnia statuimus, ut omnis dissensio, & contentio, inter eosdem fratres de Observantia, & Conventuales tolleretur, mentisque nostræ fuerit, prout etiam id expressimus, quod in omnibus actibus, fratres de Observantia habent locum magis dignum, quam ipsi Conventuales, & propterea mentis nostræ incommutabilis fuerit prout existit, quod ipsi fratres de Observantia Crucem suam in loco digniori deferant. Ad hujusmodi tamen ambiguitatis dubium de mentibus omnium tollendum, motu proprio, & certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine declaramus, mentis nostræ fuisse, quod tam Conventuales, quam de Observantia, & reformati fratres prædicti, in quibuscumque processibus, & aliis actibus, in quibus Crux deferenda foret, Crucem suam deferre possint: ita tamen quod Crux ipsorum Fratrum de Observantia, & Reformatorum loco digniori deferatur.

§.4. Quodque ipsi Fratres de Observantia, & Reformati, veri, & indubitati Fratres Ordinis B. Francisci, & ejus Regularis Observatores semper fuerint, ac divina favente gratia sint futuri, sine aliqua interruptione, seu divisione, a tempore editæ Regulæ per B. Franciscum, usque ad præsens, ac sub ipsius B. Francisci Regula militaverint, & etiam ad præsens militent, sicut in omnibus teneri, & observari, ac decidi debere decernimus, ac mandamus.

§.5. Mandantes nihilominus, omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac Ecclesiarum Capitulis, sub interdicti ingressus Ecclesiæ, ac suspensionis a divinis, inferioribus vero Prælatibus ac Parochialium Rectoribus, necnon Mendicantium, & aliorum Ordinum professoribus, sub excommunicationis latæ sententiæ poenis ipso facto incurrendis, a quibus nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo, absolvi nequeant, quatenus declarationem, & decretum hujusmodi inter Conventuales, ac de Observantia, & Reformatos Fratres hujusmodi, inviolabiliter observent, observari faciant, necnon ne eosdem Fratres Conventuales, de Observantia, & Reformatos hujusmodi super his molestent, aut perturbent, seu per quoscumque cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existentes, seu etiam inter se quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari permittant.

quodam ut hic suspicentur re latam prætermissi. Et in ea permissa fuit utriusque Ordini sui Generalis electio. Possunt tamē Conventuales solitam Crucem deferre. Quia etiam volunt deferre in loco digniori; Pontifex ideo contrarium servari mandavit.

Eisdemque Fratres de Observantia veros B. Francisci declarat.

Perturbatoribus poenas imponit.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis &c.

§.7. Volumus autem quod præsentium transumptis manu publici Notarii subscriptis, & sigillo Ministri generalis pro tempore existentis dicti Ordinis Minorum, aut alterius Prælati in dignitate Ecclesiastica constituti munitis, in iudicio, & alibi, ubi opus fuerit, eadem fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus literis, si illæ forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die sexta Decembris millesimo quingentesimo decimo septimo, Pont. nostri anno V.

XXX.

Contra mentientes personas in literis Apostolicis, ut earum expeditionem gratis assequantur; Officialesque eorum complices.

Hoc fere voluit etiam Innoc. VIII. contra prædictos mentientes ut sup. in ejus Constit. XIV. Cum sicut, pag. 211.

LEO EPISCOPUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Motu proprio &c.

In hærendo vestigiis Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, sicut non absque gravi displicentia accepimus, nonnulli animæ suæ prodigi, & avaritiæ morbo laborantes, ut literas Apostolicas gratis expediant, & Romanæ Curie officiales debita eorum portione defraudent, in eisdem literis nonnumquam venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Vicecancellarii, & aliorum Cardinalium, aut dilectorum filiorum Abbreviatorum de majori præsentia, seu literarum prædictarum Scriptorum, necnon aliarum personarum quarumcumque, ex quarum qualitatibus, & privilegiis, sive antiqua consuetudine, literas ipsas gratis expedire solent, nepotes, & quandoque germanos, interdum vero familiares continuos commensales, fuisse, & esse affirmare, & tales in dictis literis inscribi facere, & fecisse non verentur, cum re vera tales non fuerint, in animarum suarum periculum, officiorum ejusdem Romanæ Curie non modicum præjudicium, & gravamen.

§.1. Nos igitur fraudibus, & deceptionibus hujusmodi, prout nostro incumbit officio, de remedio opportuno providere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes & singulos cujuscumque status, gradus, vel conditionis fuerint, & quocumque nomine nuncupentur, qui se Vicecancellarii, aut aliorum Cardinalium, vel Abbreviatorum, seu Scriptorum eorumdem, aut aliarum personarum quarumcumque, ex qualitatibus, & privilegiis, sive ex antiqua consuetudine

1517. Contractus derogat.

Transumptis credi jubet.

D. P. An. 5. 6. Decembris.

Causa Constitutionis.

Mentientes se in literis Apost. coercentur.

1517.

hujusmodi literas ipsas in toto, vel in parte gratis expedire solent, nepotes, fratres, aut familiares, continuos commensales, in eisdem literis, etiam motu proprio concessis, nominaverint, si re vera tales nepotes, aut fratres, vel familiares continui commensales non fuerint.

Officiales eorum complures panuntur

§. 2. Necnon officiales premissa fieri procurantes, seu permittentes, excommunicationis sententiam, a qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, (articulo mortis excepto, ac debita satisfactione preavia) absolvi possint, auctoritate Apost. per presentes innodamus, eosque excommunicationis sententiam hujusmodi in dictum eventum, ex nunc, prout extunc, & e contra incurrisse declaramus, & pro talibus publice iudicari mandamus. Ac ipsos officiales procurantes, seu permittentes hujusmodi a suorum officiorum perceptione emolumentorum per annum continuum, ultra alias poenas, quas propterea incurrent, omnino suspendimus.

Literas expedite nullas sunt.

§. 3. Et nihilominus, concessiones, & gratias in eisdem literis contentas quasque, ipsasque literas haecenus, tam per Cameram, quam Cancellariam expeditas, & expediendas viribus omnino carere, eisque quos concernunt, & eorum singulis in aliquo suffragari non potuisse, neque in futurum posse, sed omnino subreptitias, invalidas, & nullas, fuisse, esse, & fore.

Decretum irritans.

§. 4. Siquemque per quoscumque Iudices, etiam S. R. E. Cardinales, ac sacri Palatii Apostolici Auditores, in quacumque instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter interpretandi, & iudicandi facultate, interpretari, & iudicari debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super iis, quavis auctoritate, etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices, qui pro tempore fuerint, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, motu & scientia similibus, decernimus, & declaramus.

Iusso publ.

§. 5. Ac volumus quod mandatum, decretum, & declaratio nostra hujusmodi in Cancellaria Apostolica publicentur, & in illius libro describantur, ac perpetuis futuris temporibus observentur.

Derogatio contrariorum

§. 6. Non obstantibus premissis, ac quibuscumque privilegiis, & indultis, eisdem Vicecancellario, & aliis Cardinalibus, ac quibusvis personis, sub quibusvis verborum formis, & clausulis etiam derogatoriis, concessis, & in posterum concedendis, quae eis, aut eorum alicui, quoad premissa nullatenus volumus suffragari, ceterisque contrariis quibuscumque.

Papa subscrip.

Placet, publicetur, & describatur I. Lectum & publicatum fuit superscriptum mandatum Romae in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo decimo septimo, die vero vigesima mensis Februarii, Pontificatus S. D. N. Leonis Papae X. Anno V.

Publicatio Pont. An. 5. 10. Februarii.

XXXI.

Contra Barones, & Communitates non custodientes eorum territoria, a Bannitis, Furibus, &c.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontif. providentia circumspecta Praedecessorum suorum gesta, quae praecipue pro venientium ad Almam Urbem totius Orbis caput, & recedentium ab ea, securitate, & commodo facta sunt, pensatis opportunis occasionibus, innovat atque extendit, occurrat conspiciat in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§. 1. Dudum siquidem a fel. record. Julio II. Praedecessore nostro emanavit littera in forma Brevis tenoris subsequens. Omit. tenor istius Const. quam habes sup. p. 259.

Jul. II. edidit Const. que est sup. fol. 259.

§. 2. Nos itaque cupientes literas praedictas pro venientium ad Almam Urbem, & ab ea recedentium tutela, & commodo inviolabiliter observari, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, literas praedictas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium innovamus, ac praesentis scripti patrocinio communimus, illasque perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere decernimus.

Hic Pontifex eam confirmat.

§. 3. Et insuper cum hujusmodi furta, delicta, & derobationes fiant in sylvis, nemoribus, lateribus, & in locis occultis, & secretis, non adhibitis, nec praesentibus testibus, adeo quod sine maxima difficultate per ipsos spoliatos, & derobatos, furta, & valor rerum subtractarum, & ablatarum probari non possint, statuimus, & ordinamus, quod quo ad probationem bonorum subtractorum, & eorum valorem, stet declarationi praefatorum Praesidentium, & Clericorum ipsius Camerae Apostolicae, qui diligenter considerata qualitate personarum spoliatarum, & derobatarum, exposita quantitate furtorum, & aliis circumstantiis, & conjecturis, recepto juramento ipsarum personarum derobatarum, seu mercatorum, quorum bona ablata existebant, super quibus praefatorum Praesidentium, & Clericorum conscientiam oneramus, furtum, & ejus valorem declarare debeant.

In proban. hujusmodi furcis, & valore bonorum fiat declaratio Clericorum Camerae Apost. praec. deate juram. to damni paffi

§. 4. Et quod si derobatio, seu furtum in confinibus diversorum territoriorum, diversarum Communitatum, seu dominiorum, vel juxta hujusmodi confines, derobatus contra dominum territoriorum praedictorum, in Communitatem, quam, & quem elegerit ad recuperationem rerum sibi ablatarum, agere possit, & valeat ab actione, quam ipse derobatus intendaverit, discedere, si ei placuerit, & contra alium agere licite possit (cum domini confinium praedictorum illos non custodiendo in praemissis culpa non careant) reservato tamen solventi jure agendi contra contentinos.

Dammum paffi si contra Dominos & Communitates locorum agere possint.

§. 5. Et

Viz ut sint fecura, latibula hinc inde amoveantur.

§. 5. Et ut quantum fieri potest, omnino ocellio crassandi, & derobandi iublata esse videatur, eisdem motu, & scientia, ac tenore, praecipimus, & mandamus sub duorum millium ducatorum Camerae Apostolicae applicandorum poenis similibus, omnibus, & singulis antedictis, ne fures, latrones, & crassatores, in sylvis, & sepibus latibula faciant, ne ibi se abscondere possint, ut prope vias publicas utrinque ad medium milliari, arbores, & sepes, & quaecumque latibula, incidere, seu incidere, ac amovere, seu amoveri, & extirpare facere infra duos menses, a die publicationis praesentium computandos, & sic incisus conservare, & manuteneant omnino teneantur, & debeant.

Decretum irritans.

§. 6. Sique per Clericos dictae Camerae, ac quoscumque alios Iudices, & Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, & sacri Palatii Apostolici causarum Auditores iudicari, ac definiri, & exequi facere, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter iudicandi, & interpretandi facultate, decernimus, summarie, & absque iudicii tela.

Executores.

§. 7. Mandantes propterea eisdem Raphaeli Episcopo, & Camerario, ac Praesidentibus, & Clericis pro tempore existentibus, ut praemissa omnia, & singula, ab omnibus inviolabiliter observari faciant, & contrafacientes ad illorum observationem per supradictas poenas, juxta stylum ipsius Camerae compellant.

Fides transumptorum.

§. 7. Volumus autem, quod praesentium transumptis manu unius Clerici, & unius Notarii eiusdem Camerae subscriptis, eadem prorsus fides indubia adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

D. P. An. VI. 1. Septemb.

Nulli ergo &c. Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1518. Kal. Sep. Pont. nostri anno 6.

XXXII.

Inquisitorum haereticae pravitatis facultas, suo arbitrio puniendi, & Curiae seculari tradendi, testes falsidicos in causis fidei.

LEO PAPA X.

Dilecto filio Adriano tituli SS. Joannis, & Pauli Presbytero Cardinali.

Causa Constitutionis.

Intellekimus quod in Hispania, ceterisque Regnis, & Dominiis Carissimae in Christo filiae nostrae Joannae Reginae, & Carissimi in Christo filii nostri Caroli Regis Hispaniae Catholicorum ditioni subiectis, in quibus tu haereticae pravitatis Inquisitor Generalis per Sedem Apostolicam deputatus existis, multi perdit ingenii homines, in testimoniis, quae perhibent super dictae pravitatis veritate inquirenda falsitatem, quandoque prece, precio, odio, vel amore, & quandoque metu committere, aut se eandem falsitatem commississe publice, licet falso fateri non verentur, Tom. III. Par. III.

sique hujusmodi diabolicae artis ministerio, plerumque, vel damnantur infantes, vel divina maiestatis Dei, & orthodoxae fidei, sub Christiano nomine derisores veniam consequuntur. Ad quae facinora perpetranda ipsi falsi testes, tam propria improbitate, & inconstantia, quam audacia, & impunita temeritate eorum, qui illos ad talia committenda minis cogunt, aut pecunia alliciunt, impelluntur.

Inquisitorum facultates coercendi eorum arbitrio, & Curiae seculari tradendi testes falsidicos in causis fidei.

§. 1. Nos igitur scelestum hoc hominum genus, qui in divinam, humanamque simul naturam conspirant, & in nefandis criminibus causa, vel iniuste abolitionis, vel iniuste condemnationis actores existunt, acriori longe supplicio, quam ceteri falsidici testes plecti soleant, dignum censentes, circumspeditioni tuae, & universis, & singulis aliis, per te, & pro tempore existentem generalem dictae pravitatis, in Regnis, & dominiis praedictis Inquisitorem, ad ipsum inquisitionis officium pro tempore deputatis, contra omnes, & singulas personas cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis existant, quas, tibi aut aliis Inquisitoribus praedictis in crimine haereticae scienter deposuisse, aut alium ad falsum deponendum, aut verum tacendum induxisse, vel quempiam ob perhibitum veritatis testimonium, vel propter falsum non attestatum occidisse, aut membro aliquo mutilasse, aut bonis suis omnibus, vel majori parte illorum spoliasse, vel spoliari fecisse, seu atrocissima injuria affectis, legitime constiterit, tuo, aut a te deputando, seu deputandis, & subdelegandis arbitrio procedendi, & eos poenis, de quibus tibi, vel illis videbitur, condemnandi, super quo tuam, & illorum, quibus negotia hujusmodi commiseris, conscientiam oneramus, absque alicujus poene, seu censurae Ecclesiasticae, metu, aut irregularitatis nota tradendi, vel relaxandi, etiam curiae seculari, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Derogatio contrariorum

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. VI. 14. Decemb.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die decimaquarta Decembris, millesimo quingentesimo decimo octavo, Pont. nostri Anno VI.

XXXIII.

Contra quoscumque etiam praetextu indulti Urbani VI. quoquo modo impediens executionem literarum Apostolicarum.

Ejusmodi sanctionem edidit etiam Martin. V. in Const. II. Quod. Tom. III. P. II. fol. 247.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

In supremo Apostolicae Sedis folio meritum licet imparibus constituti ad ea libenter intendimus, per quae debitus honor, N n n

Exordium

nor, & reverentia dicte Sedi, a subditis, & inferioribus, præsertim Pontificali dignitate præditis impendantur, & si quid perverse, aut minus recte per eosdem inferiores, factum aut gestum reperitur, quod in dicte Sedis depressionem, ac malum exemplum, & scandalum plurimorum cedat, id per nostre providentia ministerium revocetur, & ad debitam normam reducatur, ne membra a capite, cui obedientiam debitam, & devotam præstare tenentur, discordare videantur.

Bonifacius IX literas Apostolicas exequi iussit prævia revocatione indulti Urbani VI. quibusdam prælati concessit, quod eas prius ipsi viderent, & exequi mandarent.

§.1. Sane licet fel. rec. Bonifacius Papa Nonus Prædecessor noster (ad quem fide dignorum relatione pervenerat, quod certi Prælati, quibus præ mem. Urbanus Papa VI. etiam Prædecessor noster concesserat, ut in eorum Civitatibus, & diæc. executio literarum Apostolicarum fieri non posset, nisi literæ ipsæ, Prælati ipsi, aut eorum officialibus prius exhibite, & per eos approbata forent, & eorundem Prælatorum officiales in consuetudinem deduxerant; alii vero prætextu statutorum provincialium, seu synodaliurn, etiam servabant, quod nullus literas Apostolicas huiusmodi exequi auderet, nisi postquam Prælati, seu officiales ipsi, per suas literas, quas, Vidimus, nuncupabant, mandarent, & concederent, ut Iudices in ipsis literis Apostolicis deputati, illa exequi possent;) provide attendens, quod propter tales literas, Vidimus, seu Placet, nuncupata, impetrantes Apostolici sæpe literarum Apostolicarum consequi nequebant, concessionem Urbani huiusmodi, ac statuta quæcumque super his facta revocavit, cassavit, & annullavit; ac decrevit, quod Iudices, & executores quicumque, in literis Apostolicis pro tempore deputati, etiam sine licentia, vel consensu quorumcumque Prælatorum, vel Superiorum, aut officialium eorundem literas Apostolicas exequi possent, & deberent.

Iste Pontifex ex causa hic expressa, dictam Constit. Bonif. IX. innovavit, & observari mandavit.

§.2. Tamen nuper in publica Signatura coram nobis nonnullæ supplicationes proposte fuerunt continentes, quod in Tolentana, & Carthaginen. Ecclesiis, sub colore falsitatis obviandi editæ fuerant Constitutiones synodales, quibus cavere dicebatur, ut Tabelliones, & Notarii, etiam a partibus requisiti literas Apostolicas nullo modo recipere possent, nisi illæ prius per Archiepiscopum Toletan., & Episcopum Carthaginen. pro tempore existentes, aut eorum officiales examinata forent, a nobisque earundem Constitutionum confirmatio peteretur. Nos petitionem huiusmodi uti ratione carentem, cum Romani Pontificis gesta per inferiores sibi, & subditos, sine eius speciali licentia examinari non debeant, indecens, & absurdum, quinimmo temerarium esse censentes, quod aliquis quavis occasione literas Apostolicas sine Romani Pontificis speciali commissione examinare velle præsumat; propterea supplicationes ipsas prout merito reiciendæ erant, rejecimus, & coram nobis lacrarari fecimus. Ac Constitutiones edentium temeritatem tali castigatione reprimere,

ac super his tale remedium adhibere volentes, ut aliis in posterum committendi similia aditus præcludatur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, literas Bonifacii Prædecessoris huiusmodi, tenore præsentium, approbamus, & innovamus, ac perpetua firmitatis robur obtinere, illasque inviolabiliter observari debere decernimus.

Quas cumque contrarias Constitutiones ubi quæque edidas irritat.

§.3. Necnon quascumque Constitutiones synodales, tam in dicte Toletan., & Carthaginen. quam quibusvis aliis Ecclesiis per universum Orbem constitutis super his factas, motu, scientia, auctoritate, & potestate prædictis, cassamus, & annullamus, ac statuimus, & ordinamus, quod Iudices, & executores in literis Apostolicis pro tempore deputati, ac Notarii, & Tabelliones super his requisiti, literas ipsas Apostolicas sine alicujus personæ cuiuscumque Ecclesiasticæ, vel mundanæ dignitatis fuerit, licentia, vel consensu exequi possint, & debeant.

Prælati & ceteris liberæ executione literarum Apostolicarum præcipit.

§.4. Et insuper universis Patriarchis, Archiepiscopis, Primatibus, Episcopis, & aliis Prælati, & personis Ecclesiasticis, necnon dilectis filiis Communitatibus Civitatum, & Universitatibus Castorum, Oppidorum, terrarum, & locorum, sub interdicti, singularibus vero personis eorum, etiam secularibus, sub excommunicationis, & anathematis poenis, quas eo ipso si contrafecerint, absque alia declaratione incurrant, & a quibus, non nisi a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus canonice intransitibus, præterquam in mortis articulo constituti, & debita satisfactione præmissa, absolvi, & interdicti huiusmodi relaxationem obtinere possint, in virtute sanctæ obedientie districte precipiendo mandamus, ne Iudices, & executores literarum Apostolicarum, ac Notarios, & Tabelliones super his requisitos, quo minus literas Apostolicas huiusmodi exequi possint, quoquo modo impedire, præsumant; ac eos, qui executionem literarum huiusmodi impediuntibus, auxilium, consilium, vel favorem quovis modo, directe, vel indirecte, publice, vel occulte præstare præsumserint, etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Primatiali, Episcopali, & quavis alia Ecclesiastica, vel mundana, etiam Imperiali, Regali, Reginali, aut Ducali, vel alia præfulgeant dignitate, eidem excommunicationis, & anathematis sententia, a quo non nisi, ut præfertur, absolvi possint, subjacere: ac Civitates, terras, castra, oppida, & loca prædicta, & ad quæ inobedientes, & contrafacientes declinare, & in quibus moram trahere contigerit, Ecclesiastico supposito interdicto, tandem firmiter observando, donec compuncti corde huiusmodi interdicti relaxationem, debita satisfactione præmissa, meruerint obtinere, ac ibidem permanferint, & per triduum post eorum inde discessum, motu, scientia, auctoritate, & potestatis plenitudine similibus decernimus. Ac sub dictis poenis etiam mandamus

Contra pugnantem in Duello, aut illud permittentes, vel spectantes, in Statu Ecclesiastico.

LEO EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam Deo, & hominibus abominabiles viri pugnantem in Duello existant, & omnium in ore variatur, & divina humanaque jura detestantur: nec immerito cum non solum corporum, sed etiam animarum eorum, pro quibus Salvator noster Jesus Christus Dei Filius mortem subit temporalem, grave detrimentum asserere noscantur. Ad reprimendum igitur talium nefarios ausus, plurimum censentes, eos qui huiusmodi scelus detestabile quidem, & canonica civilique lege prohibitum patrare non expavescunt, graviter fore puniendos, ac ea, quæ ad compescendum similes vetitos conatus a Rom. Pont. Prædecessoribus nostris statuta fuerunt, ut eo firmiter observentur, quo sapius fuerint auctoritate Apostolica communita, approbamus, & novo munimine roboramus, & si qua ad perterrendum animos audaces meliora sint, iis adiciamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Procuratum.

§.1. Dudum siquidem a fel. rec. Julio Papa II. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequenti videlicet, Omititur tenor istius Constit. quia habet sup. fol. 309.

Julius II. edit. Constit. hinc indicatam.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, in eisdem literis contenta, ab aliquo tempore citra non fuerint observata, & ex eo quam plurimi Barones, domini temporales, & alii, præsertim eidem Romanæ Ecclesiæ subditi, adeo procliviores ad pugnam in Duello redditi sint, ut passim quotidie singularia ejusmodi certamina ubique committi videantur, ac domini temporales præfati armorumque duces eos ad id invitare, quin potius irritare non formident, & cum in eorum territoriis, & jurisdictionibus tutum pancratium, sive arcem præparent, & talia cruenta spectacula exhibeant, & illis comitivam præsent. Nos igitur non minus detestabilem in Duello pugnantium, quam Ducum, Comitum, Marchionum, Baronum, Domicellorum, & armorum Capitaneorum, aliorumque dominorum temporalium eis ad id auxilium, consilium, & favorem præstantium nequitiam, ac improbam earum conscientiam reprobantes, qui ad ea vendenda conveniunt, & animarum salutem Christifidelium opportunis remediis indefesso studio prospicere volentes, literas Julii Prædecessoris præfati, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac animi deliberatione, harum ferie, auctoritate Apostolica approbamus, confirmamus, & innovamus, ac præsentis scripti patrocinio communitimus.

Hic Pontifex eam confirmavit.

mus illis, in quorum libris Constitutiones synodales, & provinciales huiusmodi descriptæ reperiuntur, ita deleri, & cassari faciant, ut amplius legi non possint.

Non obstantibus quibuscumque.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ idem Bonifacius Prædecessor in suis literis voluit non obstare, contrariis quibuscumque. Aut si Patriarchis, Archiepiscopis, Primatibus, Episcopis, & aliis personis præfatis, vel quibusvis aliis, communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorem existant, per quæ præfatis non insertis effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum sit in nostris literis specialis mentio habenda, quæ quoad hoc cuicumque nolumus aliquatenus suffragari.

Iussio & effectus publicationis in Urbe.

§.6. Ut autem præsentibus literæ ad omnium notitiam deducantur, volumus, & mandamus, illas in Cancellaria Apostolica, & valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe nostra affigi, ut ii quos huiusmodi literæ concernunt, quod ad ipsos non pervenerint: aut illas ignoraverint, nullam possint excusationem prætere, vel ignorantiam allegare, cum non sit verisimile quoad ipsos remanere possint incognitum quod tam patenter fuerit publicatum.

D. P. An. 6. die 1. Martii.

Publicatio in Cancellaria Apost.

Et in Urbe.

§.7. Verum quia difficile foret &c.

Nulli ergo &c.
Si quis, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo decimo octavo, Kal. Martii, Pont. nostri Anno VI.

Leclæ, & publicata fuit hæc Constitutio Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno Incarnationis Dominicæ 1519, die vero 18. mensis Junii, Pont. Sanctiss. in Christo patris, & D.N.D. Leonis, divina providentia PP. X. Anno VII.

Melchior de Campagna Custos

Anno Domini 1519. Indiæ. 7. Pont. Sanctiss. in Christo patris, & D.N.D. Leonis, divina providentia Papa X. Anno 7. diebus 18. 19., & 20. mensis Junii in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, & 22. 23., & 28. ejusdem mensis Junii successive, etiam in Cancellaria Apost. valvis, seu portis, diebus Cancellariæ, istæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt, per nos Henricum Boumardi Sanctiss. D.N. Papæ Curforem, & per me Girardum Dubier præfati Sanctiss. D.N. Papæ, & Romane Curie Curforem:

1519. Duella. trius penas auget.

§. 3. Adicientes, & eadem auctoritate Apostolica statuentes, quod pugnantibus ipsi non solum poenis predictis subjaceant, sed eorum memoria perpetuo damnata sit, ac bona proscripita sint, & Camera nostra Apostolica confiscata eo ipso.

Permittentibus penas imponit.

§. 4. Duces, Barones, Comites, Marchiones, & domini temporales, Vicarii, Feudatarii, armorum Capitanei, Communitates quoque Civitatum, Terrarum, & locorum eidem Rom. Ecclesie mediate, vel immediate subditorum, campum ad pugnandum praestantes, non solum poenas predictas incurrant, sed ab omni jure quod in locis, & territoriis suis obtinent, ipso facto cadant, illudque ad Camera praefatam devolvatur, & devolutum esse censetur, absque alia declaratione desuper facienda.

Spectatoribus penas infligit.

§. 5. Qui vero ad talia cruenta spectacula videnda convenerint, si nobiles, Quingentorum, si mediocris fortunae, Centum, si vero ignobiles, Viginti quinque ducatorum, necnon excommunicationis, & perpetuae maledictionis poenam incurrant, ac locus ipse Ecclesiastico subiaceat interdito.

Jul. II. Bullam innovat.

§. 6. Et insuper omnia, & singula, tam per Julium Praedecessorem statuta, & ut praefertur, per nos confirmata, & illis adjecta, perpetuae firmitatis robur obtinere, ac inviolabiliter observari debere, decernimus.

Executores deputat.

§. 7. Quo circa venerabili fratri Raphaeli Episcopo Ostiensi Camerario nostro, ac dilectis filiis Praesidentibus, & Clericis dictae Camerae pro tempore existentibus, motu simili mandamus, quatenus praesentes literas solempniter, prout sibi videbitur, publicari, ipsaque, ac omnia, & singula in eis contenta inviolabiliter observari faciant, contrascentes vero praedictas censuras, & poenas damnabiliter incurrisse declarent, ac summarie, & eorum Camerari more exequantur, & irremissibiliter exigant, convocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis, super quibus amplam eisdem concedimus facultatem, & potestatem.

Contractis derogat.

§. 8. Non obstantibus omnibus supradictis, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. 70 die 23. Julii.

Nulli ergo, &c.
Dat. Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo decimonono, decimo Kalend. Augusti, Pont. nostri Anno VII.

Publicatio.

Anno Domini 1519. Indict. 7. die vero 19. mensis Augusti, Pont. Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Leonis, divina providentia Papa X. Anno 7. istae litterae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt in Basilicae Principis Apostolorum valvis seu portis per me Franciscum Curforem, necnon in Acie Campi Florae, ut moris est,

per me Henricum Boufmardi Sanctiss. D. N. Papa Curforem. Pro M. Quarto de Urbino Curfore.

XXXV.

Communicatio omnium privilegiorum Mendicantium, tam concessorum, quam concedendorum, inter singulos eorumdem Ordines, eorumque loca, Ecclesias, Fratres, Moniales, Tertiarios, Conversos, & Oblatos.

LEO PAPA X.

Universis, & singulis Christianissimis praesentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa hujus Contituit.

Dudum per nos accepto, quod Romani Pontifices Praedecessores nostri, aliqui ad Minorum, alii vero ad Eremitarum S. Augustini, alii ad B. Mariae de Monte Carmelo, reliqui ad Praedictorum Ordinum Fratres, & domos juxta ipsorum vota, devotionis affectum gerentes, illorum singulis nonnullas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, praerogativas, favores, immunitates, exemptiones, facultates, privilegia, indulta, ac dona, tam spiritualia, quam temporalia, per diversas ipsorum literas, respective concesserunt.

Communicatio privilegiorum inter Ordines Mendicantium.

§. 1. Nos ad singulos Ordines predictos, singulasque ipsorum Ordinum domos, ubi religiose vivitur, indifferenter, absque acceptione personarum, devotionis affectum aqua lance gerentes, omnes, & singulas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, praerogativas, favores, immunitates, exemptiones, facultates, privilegia, indulta, tam spiritualia, quam temporalia, qualiacumque illa essent, quae Praedictorum, Minorum, Eremitarum S. Augustini, Carmelitarum, Servorum Beatae Mariae, ac Minorum Fratrum, in domibus, & illorum Ecclesiis, Oratoriis, ac Ecclesiis ipsas, & Oratoria pro tempore visitantibus, cuiuscumque status, aut sexus existerent, seu pro eorum manutentione, & ornatu contribuentibus, necnon domibus, & Praesidentibus, non solum Generalibus, & Provincialibus, Fratribusque, & Sororibus, necnon Monialibus, & Conversis, oblati, ac utriusque sexus personis, de poenitentia, seu tertii habitus nuncupatis, a dictis Praedecessoribus, aut a nobis, ipsisque successoribus, aut alias auctoritatem habentibus conjunctim, vel divisim in genere, vel in specie concessa fuerunt, aut in posterum concedentur, illa, & omnia singula, ac nominanter exprimerentur, pro sufficienter expressis tunc habentes, singulis Ordinibus predictis, illorumque singulis Ecclesiis, Oratoriis, & Ecclesiis, ac Oratoria visitantibus cuiuscumque status, aut sexus existerent, seu pro eorum manutentione, & ornatu contribuentibus; necnon domibus, & Conventualibus Fratribus, & etiam Sororibus,

Datum Romae apud S. Petrum sub anulo piscatoris, die 10. Decembris 1719. Pontificatus nostri Anno VII.

XXXVI.

Jurisdicção, & alia privilegia Consulis, & Consiliariorum, Universitatis Mercatorum Florentinorum in Alma Urbe.

LEO EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii debitum nobis desuper commissum, nos admonet, & inducit, ut singularum personarum, praesertim Romanam Curiam sequentium, votis, per quae statui prosperiori, & utiliori personarum earumdem consuli valeat, libenter annuamus, & ad id ejusdem officii partes favorabiliter impendamus.

1519. Dar. P. An. 7. die 10. Decembris.

Exordium.

Ad petitionem Universitatis Mercatorum Florentinorum.

§. 1. Dudum siquidem pro parte Capitaneorum partis Guelfae, & Consulum, Communitatis Civitatis Florentiae, qui dilectorum filiorum Mercatorum suorum Florentinorum, & aliorum dictae Civitatis subditorum in Urbe, & Romana Curia commorantium, utilitati consulere volentes, quaedam Capitula, & Constitutiones inter eos servanda, & inter alia cum potestate eligendi inter eos unum Consulem, cum duobus Consiliariis, & uno Cancellario, seu Notario publico, prout in diversis Mundi partibus Mercatores dictae Civitatis habebant, qui de eorum rebus, causis, litibus, & quaestionibus civilibus, inter eos tantum cognoscerent, vulgari sermone statuerant, & ordinaverant.

Pontifex iste per alias suas literas, quas hic non habes confirmavit statuta Nationis Florentinae in Urbe.

§. 2. Nos per alias nostras literas, in quibus dicta Capitula, quae per in lingua Latina peritum, in Latinum interpretari, & per deputatum ad hoc examinari diligenter, & praedictis literis inferi feceramus, statuta, & ordinationes hujusmodi auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, suppletes omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

Et modo iterum confirmat.

§. 3. Et nihilominus potiori pro cautela, quod tunc, & pro tempore existens Consul, cum dictis Consiliariis etiam tunc, & pro tempore existentibus, de omnibus causis, litibus, quaestionibus, & controversiis civilibus, inter eos tantum, jus dicere, procedere, sentire, decidere, & exequi (exceptis illis, in quibus essent instrumenta in forma Camerae Apostolicae, & certis personis tunc expressis, qui Mercatores non essent, quo ad quos nihil penitus innovatum tunc fecerunt) & juxta dictorum Capitulum tenores, emolumenta, ac poenas, & alia exigere, ac omnia in eisdem literis contenta, sine quibus eorum jurisdicção esset nulla; exercere, quodque si pro executione sententiarum pro tempore latorum, & aliis, contingeret executionem contra aliquem, seu aliquos fieri, car-

bus, vel Monialibus, Conversis quoque, & Oblatis, ac utriusque sexus personis de poenitentia nuncupatis, & aliis singulorum Ordinum praedictorum, motu proprio, & ex mera nostra scientia, & liberalitate, de Apostolica auctoritate plenitudine communicavimus. Illaque omnia, & singula inter dictorum Ordinum personas, pariformiter, communia fuisse, & esse volumus, prout in singulis literis praedictis plenius continetur.

Dubium excusatum, super indulgentiis quoque facultates.

Declaratio d. dubii contra facultates.

Jussio aliter non suadendi.

Derogatio contrarium.

Fides transporum.

§. 2. Et deinde, sicut accepimus, nonnulli Fratres dictorum Ordinum, volentes sapere plusquam oportet, atque ad ipsorum nutum verba ipsa interpretantes, diversi tam secularibus quam etiam aliis personis, publice, & private suggererint, quod ipsi saeculares visitando unam dictorum Ordinum domum, omnes & singulas indulgentias, & remissiones peccatorum, tam per dictos Praedecessores nostros, quam per Nos domui Beatae Mariae de Populo de Urbe concessas, consequi poterunt, perinde ac si dictam domum S. Mariae de Populo visitarent, quod praeter ipsorum Praedecessorum, & nostram mentem fuisse, & esse dignoscitur.

§. 3. Attendentes igitur, quod Indulgentia intuitu Religionis concessa, ad saeculares extendi non debet, volentes mentem dictorum Praedecessorum, & nostram declarare, & omnem ambiguitatem, & occasionem tollere, motu proprio, & ex certa nostra scientia, volumus, & auctoritate Apostolica declaramus, quod universi & singuli dictorum Ordinum Fratres, & Moniales, Tertiique Ordinis utriusque, sexus, & familiares dumtaxat, omnibus & singulis indulgentiis, & gratiis, per eisdem Praedecessores, & Nos, domui Beatae Mariae de Populo de Urbe, ut praefertur, concessis, & concedendis, utantur, potiantur, & gaudeant, ac uti, potiri, & gaudere possint, quomodolibet in futurum, perinde ac si ipsi dictam domum B. Mariae de Populo, his diebus, & festivitibus quibus indulgentia hujusmodi concessa fore dignoscuntur, personaliter visitarent, quodque vigore dictarum literarum, saeculares gratiis, & indulgentiis hujusmodi, uti, & gaudere non possunt.

§. 4. Inhibentes nihilominus in virtute Sanctae Obedientiae, & sub excommunicationis latae sententiae poena eo ipso per contrascentes incurrenda, omnibus & singulis Fratribus cuiuscumque Ordinis existentibus, & quibilibet aliis personis, ne deinceps indulgentias, & gratias hujusmodi S. Mariae de Populo de Urbe, ad saeculares extendi praedicent, aut publice vel private nuntient.

§. 5. Non obstantibus praemissis, aut quibuscumque aliis literis Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis dictis Ordinibus concessis, quae quo ad praemissa, cassamus, & annullamus, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, & auctoritate Apostolica decernimus, quod praesentium transumptis &c.

1519.

carceribus, Marefcallis, Barifello, & aliis cujuscumque Curie ministris, tam Urbis quam locorum circumvicinorum, assignata eis concedenti mercede, libere, & licite uti valerent, nullique alii iudices spirituales, vel temporales dictae Urbis, de illis sic ad eorum instantiam incarcerationis, se intrmittere, sub excommunicationis laetae sententiae poena, possent.

Notarium ip-
sus nationis
decrevit non
teneri portare
acta & in-
strumenta ad
Archivium.

§.4. Et cum dictorum Mercatorum plurimum intererat, ut eorum negotia secreta tractarentur, & eorum conditio, propter dictae mercaturae casus contingentes, non omnibus publicaretur, ut pro tempore Consules, & Cancellarius, seu Notarius dicti officii, acta, obligationes, protocolla, & alia in dicto officio, & extra facienda, & exercenda, & per ipsum roganda, & omnia alia, quae ad dicti Notariatus officium spectant, penes se, & dictum pro tempore existentem officii hujusmodi Notarium, retinere possent, nec dicta acta, contractus, & alia inter dictos Mercatores facta, & facienda, obligationes in fidem, alicui, vel ad Archivium ferre, seu portare tenerentur, decernimus, prout in eisdem literis plenius continetur.

Et nonne ad
instantiam
Consulis dicti
Nationis.

§.5. Cum autem (sicut exhibita nobis nuper pro parte dilecti filii Bernardi de Binis moderni Consulis, petitio continebat) nonnulli Florentini Mercatores, Bancarii, aut Fundacarii nonnullas pecuniarum summas ad dictum Consulatatum spectantes, quas de eodem consulatu habuerunt, latenter, illasque detineant indebitè occupatas, quare pro parte ejusdem Bernardi, nobis fuit humiliter supplicatum, ut sibi ac Consulatu hujusmodi in hoc providere de benignitate Apostolica dignemur.

Non restitu-
tes pecunias
&c. ejusdem
nationis excō-
municat.

§.6. Nos igitur cupientes pecuniarum summas hujusmodi praefato Consulatu restitui, ipsumque Bernardum, qui, ut asserit, dilecti filii magistri Baptista etiam de Binis, Notarii nostri, & pro dilecto filio nostro Julio tituli SS. Laurentii, & Damasci Presbytero Card. S. R. E. Vicecancellario, in Cancellaria Apostolica Locumtenentis genitor existit, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulos Florentinos Mercatores, Bancarios, aut Fundacarios, qui haecenus quicquam de pecuniis ad dictum Consulatatum pertinentibus, in manibus habuerint, & de illis minime satisfecerint, aut rationem competentem non reddiderint, & ea detinent, seu de eisdem satisfacere, & competentem rationem reddere negligunt, seu recusant, excommunicationis sententia (a qua, donec satisfecerint, seu competentem rationem reddiderint, nonnulli a Rom. Pont. pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituti, absolutionis beneficium ne-

queant obtinere) auctoritate Apostolica, harum serie innodamus, ac innodatos, & excommunicationis sententiam hujusmodi incurrisse decernimus, & declaramus.

§.7. Et nihilominus Bernardum, & pro tempore existentem Consulem, necnon Consiliarios praefatos, dictamque nationem Florentinam, per amplius honore, & specialis gratiae favore profecti volentes, statuimus, & ordinamus, quod nullus dictae nationis, in dicta Curia pro quocumque crimine, aut delicto captus, & carceribus mancipatus, nonnulli praesente praedicto Consule, ac uno ex Consiliariis praefatis, aut aliquo ab eis pro tempore transmissio, examinari valeat. Quodque etiam nullus cujusvis nationis, in domo, seu societate dicti Consulis, occasione, vel causa debiti, sive ratione cujusvis criminis, vel dicti (non tamen laesa Majestatis) capi possit.

Homines d.
Nationis pro
crimine exa-
minandos cer-
to modo exa-
minari jubet.

§.8. Et insuper eisdem Bernardo, ac pro tempore existentem Consuli, & Consiliariis, ut pro defensione personarum suarum, ipsi & eorum quilibet, cum duobus eorum servitoribus, & famulis, ac servitores, famuli, & personae Consulatus hujusmodi, ac eorum quilibet, die noctaque, absque alterius Gubernatorum Almae Urbis nostrae, aut Barifelli, seu Rom. Pont. pro tempore existentis licentia, arma defensiva, & offensiva deferre.

Consuli &
Consiliariis ac
morum delati-
onem per-
mittit.

§.9. Ac ipsi Consules, & Consiliarii, pro fugiendis expensis, quas pauperes incarcerationis subire est necesse, prope locum dicti Consulatus, carceres publicos, in quibus eorum subditi, pro debito, & criminibus quibusvis eis notis, mancipari valeant, construere, & habere, libere, & licite valeant, dicta auctoritate Apostolica tenore praesentium licentiam, & facultatem concedimus.

Carcereque
construere
posse indul-
get.

§.10. Quocirca venerabilibus Fratribus nostris Casertano, & Salutiarum Episcopis, ac dilecto filio Proposito Ecclesiae Florentinae per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, requisiti, solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta quaecumque per quemcumque inviolabiliter observari, contradicentes quolibet, & rebelles, per censuras Ecclesiasticas, & alia juris opportuna remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executores
hujus Bullae
deputat.

§.11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac statutis, & consuetudinibus, etiam municipalibus dictae Urbis, privilegiis quoque, & indultis Apostolicis, Gubernatori, & Barifello praefatis, & dilectis filiis Populo Romano, necnon quibusvis aliis personis, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, praeminentiae existentibus, sub quibusvis formis, & tenoribus concessis, confirmatis, & innovatis, qui-

Contrarius
derogat.

qui-

1519.

quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per generales clausulas idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut alia quavis exquisita forma servanda esset, illorum tenores, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisum ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nulli ergo &c.
Datum Romae apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicae, millesimo quin-
gentesimo decimonono, IV. Idus Sept.,
Pontificatus nostri Anno VII.

Nulli ergo &c.
Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo decimonono, IV. Idus Sept., Pontificatus nostri Anno VII.

XXXVII.

Quod Canonici Regulares S. Augustini, in Episcopos promoti, utantur Habitu, quo utuntur alii Clerici Saeculares in Episcopos creati.

Canoniarum Regularium duae extant Congregationes, una Lateranensis nuncupata de qua supra in Constit. XXIX. Post. bal. II. Quanto fol. 34. Altera autem nuncupata S. Salvatoris de qua itidem notavi supra in Gregor. XII. Constit. III. Excitat fol. 409.

LEO PAPA X.

Venerabili Fratri Zachariae Episcopo Sebastensi Praelato nostro domestico.

Dubium.

§.1. **D**udum cum ad Ecclesiam Sebastensem, a nobis de Venerabilis Fratrum nostrorum S. R. E. Card. consilio promotus esses in Pastorem, dubitatum fuit a nonnullis, an tu qui Ordinem Canoniarum Regularium S. Augustini expresse professus eras, in habitu, & coloribus Praelatorum Saecularium, de jure, vel consuetudine permittis, incedere posses, prout incedebas, & cum quaestio hujusmodi ad nos perlata fuisset;

Commissio
discussiois d.
dubii.

§.2. Nos causam ipsam mature terminare desiderantes, Venerabili Fratri nostro Nicolao Episcopo Albanen. tunc tituli S. Prisca Praesbytero Cardinali de Elisco nuncupato, viva vocis oraculo commisimus, ut super his se diligenter informaret, & demum nobis referret. Cum autem praefatus Nicolaus Episcopus nobis retulerit, de antiqua consuetudine in pluribus locis etiam in Romana Curia ubi Pontifex residet receptum fuisse, ut Canonici Regulares hujusmodi in Episcopos promoti, tam in Cappella nostra, quam extra, utantur habitibus, & coloribus, quibus utuntur alii Clerici Saeculares in Episcopos promoti.

1519.
Declaratio e-
jusdem dubii

§.3. Nos praeterea juxta relationem nobis factam, ut praefertur, fraternitati tuae viva vocis oraculo concedimus, ut habitus, & colores, quos dicti Clerici Saeculares in Episcopos promoti, tam in Cappella nostra, quam extra gestant, gestare posses, & ita etiam tenore praesentium auctoritate Apostolica de novo concedimus.

Clausula de-
rogatoriae.

§.4. In contrarium non obstantibus quibuscumque.
Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo piscatoris die prima Septembris, millesimo quingentesimo decimonono, Pont. nostri Anno VII.

Dat. P. An. 7.
die 1. Sept.

XXXVIII.

De his quae servari debent, circa impetrationem Beneficiorum Concistorialium.

LEO PAPA X.

Motu proprio &c.

Cum Sixtus IV., & Julius II. & nonnulli alii Praedecessores nostri providendo ne, illis de quorum personis Ecclesiis Cathedralibus, & Metropolitanis, ac Monasteriis Concistorialibus, providetur, seu ipsa Monasteria commendantur, prorogatio Concistorii praedictum sive occasione litigandi inferretur, constituerint, & ordinaverint, ut supplicationes desuper signarentur, & datarentur, ad quarum datas caedulae concistoriales retrotraherentur, alias nullius essent roboris, vel momenti. Necnon ut Camera Apostolica, & sacrum dilectorum filiorum Cardinalium Collegium cum periculo promoventium animarum, eorum iuribus, & annatis non defraudarentur, similiter constituerint, & ordinaverint, ut litera provisionis, sive commendae Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Monasteriorum Concistorialium sine literis dispensationum, & aliorum Beneficiorum, & saecularium, & regularium, ac pensionum quarumcumque, non expedirentur.

Sixt. IV. &
Jul. II. quo-
rum Const. hic
non habent sta-
tutum quae
modofecerunt.

§.1. Vestigiis Praedecessorum inhaerendo, ac majoribus fraudibus occurrentibus, cum intellexerimus supplicationes dispensationum hujusmodi retentionum Monasteriorum, & beneficiorum ac pensionum praedictarum ad partem signari, & de illis in caedulis Concistorialibus nullam mentionem fieri ad effectum, ut litera Ecclesiarum, Monasteriorum praedictorum contra ordinationes praedictas libere ad eorum libitum expediri facere valeant, Idcirco motu proprio, & ex certa scientia, ac de nostra potestatis plenitudine praedicta mandata, & ordinationes extendimus, ac de novo decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus, ut per quascumque supplicationes, etiam Motu proprio sub quibusvis datis in posterum signandas dispensationum retentionum quorumque Monasteriorum, & Beneficiorum Regularium, & Saecularium, ac quarumcumque pensionum, & similium Beneficio-
rum

Hic modo
Pontifex ex-
dem appro-
bat, & exten-
dit.